МОНАК

1912 1987 75-ЛІТТЯ ПЛАСТУ

ЛИПЕНЬ — СЕРПЕНЬ
JULY — AUGUST 1987

«Юнак» — журнал пластового юнацтва.
Появляється щомісяця — всього 10 чисел в році.
Видає Головна Пластова Булава.
Оформлення обкладинки на 1987 рік ст. пл. Олі Стасюк

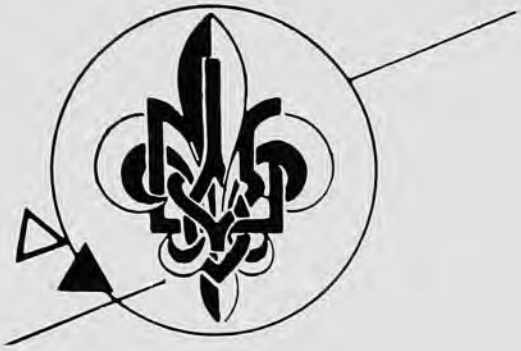

ЗМІСТ

Сторінка
1. Привіт учасникам ЮМПЗ 1987
2. Визначні сучасні українці — д-р Анна Бобяк
3. Доручення Головної Пластової Булави
4 Трагедія Чорнобиля жива і актуальна — Подруга Марта
5. Молоде перо: Я і мої діти — Ліяна Сліпецька
6. Молоде перо: Спомин з матури — Наталка Держко
7. Молоде перо: Зустріч ранку — Христина Юлайн
Два конкурси СФУЖО
8. Українці в ЗСА — Подруга Наталка
11. Там далеко — Леся Храплива
12. Ювілейний пластовий марш — Оксана Тарнавська
13. Зустріч на Бескиді — Оксана Тарнавська
14. Соборне посвячення образа в Мюнхені — М. С.
Із побуту християнської України — Хмари — Г.Л.Н.
15. Нові платівки — Олесь Кузишин
16. Спорт — Пластуни на змаганнях — А. Харак
17. Перша пластова присяга на Фльориді — І. К.
19. Усміхнися
20. Хроніка: Свято весни у Філядельфії — Таня Перфецька
День Солідарности у Торонті — Леся Потічна
Свято весни у Філядельфії — Софія Рудакевич
22. Добре діло гуртка ,,Лисиці''
Ще про родинний табір ,,Хмельниченків'' — Надійка Данилів
,,Як добре по хрусту гілки'' — Олекса Стефанович
23. Список датків на Пресфонд ,,Юнака''
24. Розв'язка загадки із ,,Юнака'' ч. 5

● Усі редакційні матеріяли слід слати на адресу головного редактора.

● Редакція застерігає право виправляти мову, як теж скорочувати й виправляти одержані матеріяли згідно з пластовою термінологією, пластовими виховними напрямними та вимогами юнацького віку читачів.

Редагує колегія
Головний редактор:
пл. сен. Ольга Кузьмович
Члени редакційної колегії:
пл. сен. Роман Копач
пл. сен. Тоня Горохович
ст. пл. Олесь Кузишин
пл. сен. Олександра Юзенів.

На обкладинці: Пластові провідники зібрані на Ювілейній Пластові й Зустрічі в Канаді, на ,,Пластовій Січі'' в 1957 році. Це одинока Зустріч на якій були Начальний Пластун — Сірий Лев і Основник Пласту Дрот разом. Перший стоїть п'ятий зліва, д-р О. Тисовський дев'ятий зліва.

Рисунки до цього числа виконав пл. уч. Коля Савицький

Юнак

ЛИПЕНЬ — СЕРПЕНЬ 1987
Ч.П. 7 (279) РІК XXV

Інтернаціональне стандартно-серійне число
0044-1384

РІЧНА ПЕРЕДПЛАТА ''ЮНАКА''
$20.00 американських долярів
Ціна одного прим. — $2.00

YUNAK - Ukrainian Monthly Magazine, Published by PLAST PUBLISHING INC.
АДРЕСА АДМІНІСТРАЦІЇ: 2199 Bloor Street West, Toronto, Ontario, Canada M6S 1N2, Tel. (416) 769-7855
АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: Mrs. Olha Kuzmowycz, 221 Fire Island Ave., Babylon, N.Y., 11702. U.S.A.
З ДРУКАРНІ Мирона Баб'юка, 1525 Emerson St., Rochester, N.Y. 14606 U.S.A.

РЕДАКЦІЯ ,,ЮНАКА'' ВІТАЄ УСІХ УЧАСНИКІВ ЮМПЗ 1987 В КАНАДІ !

Учасники ЮМПЗ у 50-річчя Пласту на ,,Вовчій Тропі'' в ЗСА — 1962 рік

Юначки в історичних пластових остроях на ЮМПЗ 1962 р

Юначки підносять прапори на ЮМПЗ 1972 року на ,,Вовчій Тропі'' в ЗСА

НА ЗУСТРІЧ

На зустріч, на зустріч, пластунки,
на зустріч, брати-пластуни!
Під поклик бадьорий і лунький
ми візьмем святкові дарунки
природи і далечини.

Ми знову розставимо шатра
отак, як колись це було
в Карпатах, і в Альпах, і в Татрах.
І знову палатиме ватра,
яснітиме око й чоло.

Ми знову роз'їдемось, друзі,
Мета ж нас єднає гуртом.
І так, як у щільному крузі,
ми й потім відчуємо друзі:
ми опліч, ми завжди разом.

На зустріч, на зустріч, на зустріч
у ліс між беріз і між лип,
у луки з-під гніту індустрій!
Уславмо братерський наш устрій,
запалюймо, гей, смолоскип!

Оксана ЛЯТУРИНСЬКА

Зустріч пластунів з Аргентіни і Німе на ЮМПЗ 1978 р. на ,,Вовчій Тропі''

Пластуни в Оттаві в часі ЮМПЗ 1967 року

Пластунки в трипільських строях на ЮМПЗ 1972 року

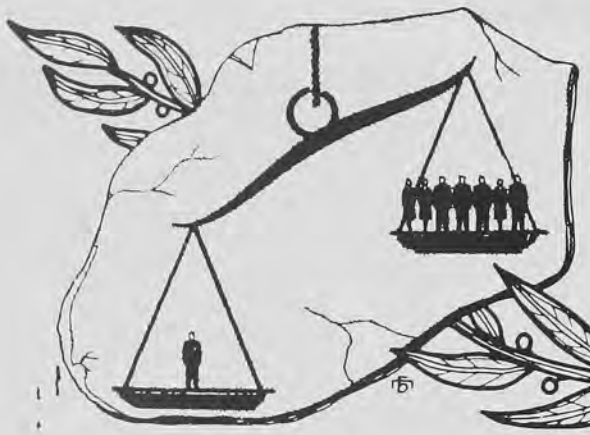

СУЧАСНІ ВИЗНАЧНІ УКРАЇНЦІ

МАТЕМАТИКА

Д-Р АННА БОБЯК — НАГІРНА

Відома широко американська організація, Крайова Рада Жінок в ЗСА, кожного року відзначує молодих професіоналісток за небуденні осяги. В цьому році, здається вперше поміж п'яти відзначеними 4-го травня була українка-математик Анна Бобяк-Нагірна.

Відтак на XXI-ій Конвенції Союзу Українок Америки при кінці місяця травня ц.р. вона дістала перше признання між вибраними молодими українськими професіоналістками.

Анна Бобяк-Нагірна має вже тепер незвичайні досягнення в ділянці математики і цілий ряд публікацій, технічних звідомлень і презентацій.

А. Нагірна студіювала в Бравн університеті, який закінчила у 1977 році ,,магна кум лявде'' двома ступенями — бакалавра і магістра. У 1975 році вона була обрана на члена академічного товариства Фі Бета Каппа. В часі праці над докторатом, працювала дослідником і викладачем в Бравн університеті. Студії прикладної математики закінчила у 1983 році докторатом на тому ж університеті. Зразу після цього університет в Амгерсті запропонував їй працю асистент-професора на факультетах адміністрації і індустріяльної інженерії.

У жовтні 1986 року вона отримала міжнародну нагороду Кемпе, яку кожних три роки признає шведський університет в Умеа науковцям за непересічні досягнення. Нагорода Кемпе вважається у Швеції за одну із найвищих, першою після нагороди Нобеля. Осіб для одержання цієї нагороди вибирає жюрі, яке складається із міжнародних науковців.

За її працю в ділянці прикладної математики А. Нагірна отримала медалю Паляндера, що нею нагороджують визначних молодих дослідників у віці нижче 40 років.

Для наших читачів цікаво буде знати, що ця визначна математичка пластувала у новацькому і юнацькому віці, як член Пластової Станиці в Йонкерс. Була курінною куреня УПЮ-ок, здобула ступінь вірлиці, а відтак була юнацькою виховницею. Вона теж відома із свого спортового вироблення і кожного дня незалежно від зайнять чи інтенсивної праці біжить означено собі скількість миль.

Доручення Головної Пластової Булави

„ЗА БАТЬКІВСЬКУ ЗЕМЛЮ!" „ЗА ВІРУ ХРИСТОВУ!"

Що можуть робити гуртки й курені, щоб реалізувати гасло

Гасло має за мету зосередити діяльність юнацтва:

— над всестороннішим чи докладнішим пізнанням проблематики, пов'язаної з територією України (її величиною, кордонами, природою, господарством і людністю)

— над проблемами її охорони (оборона перед загарбниками, сучасна небезпека через катастрофу в Чорнобилі)

— вплив в минулому й тепер природи України на духовість українців

Які акції сприяють здійсненню гасла в житті?

1) зібрати різні карти України (з різних періодів історії, за темою згідно з можливостями й зацікавленням даного гуртка чи куреня)
2) зібрати доступні юнацтву пісні й поезії про красу української землі; улаштувати вечір поезій і пісень з цим матеріялом
3) зібрати короткі уривки з прозових творів, в яких є особливі описи краси української землі й користуватися ними на сходинах
4) зібрати фотографії, ілюстрації — природа України, вигляд міст, сіл, улаштувати виставку з цих матеріялів у станиці
5) зібрати фотографії славних людей з минулого і сучасного України з відповідними поясненнями
6) зібрати фотографії і інший ілюстраційний матеріял до споминів батьків, дідів і бабусь про їхні родинні місцевості в Україні чи поселеннях
7) зібрати фотографії українських церков в Україні і на поселеннях
8) зібрати українські ікони
9) збірка описів туристів про теперішню Україну (зустрічі з місцевим населенням, пригоди тощо)
10) збірка коротких висловлювань визначних чужинців про Україну, її територію, історію, людей тощо
11) тварини низинної, височинної, степової і гірської смуг України — фота, ілюстрації
12) рослинність України в окремих смугах — фота й ілюстрації
13) збірка українських народних одягів з різних місцевостей
14) збірка фотографій, ілюстрацій та коротких пояснень про господарство України

Окреме місце треба присвятити трагедії, що сталася в Чорнобилі:

— провести ходотони юнацтва, зібрані фонди призначити на допомогу дисидентам та жертвам радіяції; якщо будуть труднощі, на боротьбу з недугою рака

— провести дискусії, виготовити проєкти про ядерні станції в Україні та про політику уряду зв'язану з тим;

— інші форми надуживання території України: штучне Кахівське море й наслідки порушення балянсу в природі (занечищення атмосфери газами з хемічної промисловости, затроювання вод, нищення „легенів міст" (рослинности), грізні небезпеки від т. зв. кислого дощу в Україні, що їх приносить вітер із заходу (Польщі, Чехо-Словаччини, Східньої Німеччини та Румунії — близько двох з половиною мільйонів тонн загрязнення з чужих теренів)

— оборонці української землі — сучасні політв'язні — зібрати їхні фотографії, висловлювання на тему прав України (короткі з їхньої творчости чи про їхню творчість критиків): користуватися цими матеріялами на сходинах, провести конкурси за найкращу збірку

— активна участь у громадських акціях в обороні дисидентів (писання листів до урядів у країнах замешкання, листів до редакцій газет, журналів — напр. до National Geographic подяка за статтю про Україну і Чорнобиль „Ukraine" and „Chornobyl"

— привітання для Данила Шумука, що прибув до Канади, промучившись у концтаборах понад 40 років

— зібрати нотатки з підручників у державних школах, які помилково чи тенденційно інформують про Україну та її стан в СРСР.

Ці сугестії мають на меті поширити уяву про різні форми індивідуальної гурткової чи курінної діяльности в підготові до Ювілею 1000-річчя Хрещення України. А праця над збиранням матеріялів дасть змогу юнацтву вглибитись у проблематику гасел, збудити думку й зацікавлення до дальших праць, дасть вартісні переживання радости з осягів у праці.

За допомогою в справі матеріялів звертайтеся до своїх батьків, виховників, вчителів, редакцій української преси та до старших пластунів/ок і пл. сеніорів/ок у станицях та любителів української книжки й друкованого слова. Вони всі радо допомагатимуть.

ТРАГЕДІЯ ЧОРНОБИЛЯ ЖИВА І АКТУАЛЬНА

,,1987 рік — рік жертв Чорнобиля''
— гасло СКВУ

— Небезпеку, що її спричинив вибух радіятора в Чорнобилі, знають науковці — спеціялісти атомової енергії. Уряди держав Европи, спостерігши підвищення радіяції у своїх країнах, знаєте як вони спіщили з допомогою своєму населенню. А тепер, в річницю цієї трагедії в тих державах відбулися багатолюдні демонстрації проти будови реакторів для продукції атомової енергії, — почав тими словами гутірку на сходинах ,,Орлів'' друг Роман, показуючи виписане на картоні гасло СКВУ. — А хто з вас ,,Орли'' знає щось про трагедію Чорнобиля?

— Друже! Я знаю!... — почав Юрко, — Я знаю, я був виготовив есей про це для своєї кляси в англійській школі. А мій тато все з мамою про Чорнобиль говорять. Ми в ,,Юнаку'' читали такі вірші, що їх писали юнаки — учні з української школи.

— Гарно, Юрку, що ти про це дещо знаєш, — втішився друг Роман. — Про трагедію в Чорнобилі тепер у річницю її є дуже багато матеріялів. А ми — пластуни цього року, коли нашим гаслом у праці є ,,За Батьківську Землю!'' повинні присвятити цій трагедії багато уваги. Треба знати — чому катастрофа сталася, які її наслідки й як нам на подію реагувати. Зробимо так: кожний з вас хай тепер запитає про Чорнобиль те, що хотів би знати. А я буду за чергою відповідати. На одних сходинах цього зробити не встигнемо. Прошу, хто перший?

— Я хочу знати — чому уряд СРСР не подав відразу помочі тим людям, що потерпіли від радіяції? Чому першу вістку подала Швеція? — питав Юрій. — Вибух стався 26 квітня, а щойно 28 було повідомлення про вибух уряду СРСР. Ми тут — каже мій тато — скорше і більше знали про трагедію, ніж там наші родичі. Чому той страшний уряд чекав аж до наступного пополудня з евакуацією мешканців з Чорнобиля? Це місто опустіло щойно тиждень після вибуху. Чому?

— А моє питання, Друже, таке: Що чекає людей, що заражені радіяцією? Вона ж є в землі, у воді, у їжі, має її ліс, кожна рослина, трава. Де будуть мешкати ті всі люди, що їх вивезли з Чорнобиля, Прип'яті та околиць? — таке цікавить успішного учня Марка.

— Чи то правда, Друже, що ті реактори, що є в Чорнобилі, нездало побудовані? — запитав Максим, батько якого спеціяліст від атомної енергії. — Казав тато, що Чорнобиль одна з найбільших у світі нуклеарна станція, найбільша в СРСР, що їхні реактори не мають відповідної сильної охорони. Чому совєти не допустили побачити реактори Чорнобиля нуклеарним спеціялістам з Міжнародної Агенції Атомової Енергії? А чому вони не послухали порад американських спеціялістів, щоб при відбудові 4 реактора додати механізми безпеки, яких не було й тому стався вибух?

— А я хочу знати як то відбувалася та евакуація людей з Чорнобиля та того зараженого простору? Куди їх вивезли? Де були школярі з загрожених теренів? Чи вивезли також усіх тварин, птахів та інші живі істоти? Що з ними сталося? Що сталося з деревами? — турбувався Олекса, відомий у гуртку любитель свого пса Вовчика.

— Друже, моє питання буде про політику уряду СРСР, — голосно відізвався Данило. — Ну й чому в такому нещасті, яке сколихнуло цілий світ, цей уряд не дозволяє Червоному Хрестові прийти з допомогою людям в Україні? Чому родичі не можуть післати цієї допомоги своїм рідним в Україні, відверто запитавши їх що саме їм найбільше потрібно. Вони в листах не згадують про те, що їм допомога потрібна так просто, відверто. Треба догадуватись, чого їм бракує, що вони хочуть сказати...

— Друже Романе! — сумно почав терпеливий Андрій, — найстрашніше про Чорнобиль питання це — скільки жертв в людях є через цей трагічний вибух? Це ж не жарт! Ще такого в світі не було. Моя мама каже, що незрозуміле те, що всі уряди якось дивно поводяться супроти того, що сталося СРСР. Ми ж справді так мало знаємо про кількість жертв через вибух. В газетах дуже різно. А я подумав — чи якби таке щось сталося біля Парижа, Вашінґтону, чи Оттави, чи Лондону — чи була б така ж мовчанка, байдужість урядів тих держав? Чому вони бояться добиватися розкриття правди? Ну й що з того, що у Відні з'їхалися спеціялісти послухати звіту совєтських спеціялістів (вони його приготовляли чотири місяці)? Послухали, подискутували й досі не знають того, що найпотрібніше. Чорнобиль — це світова проблема, таємниці не може бути, коли йде мова про життя людей. Боротьба за права людини, за обмін інформаціями поміж державами — це не якась примха капіталістів, як вони совєти там думають. Їм можна, якщо їх їхній уряд пустить, побувати в різних країнах, там де вони бажають, але чому ми не можемо рухатися в Україні свобідно. За нами слідкують, нам не вільно їм сказати того, що є правдою та що ми думаємо про них. І нехай би вони усвідомили те, що Европа знає чому стався вибух. А стався він тому, що партійні керівники дають накази про ядерні експерименти, а не спеціялісти. Тому й людям про такі експерименти довідуватися заборонено. То ж і є питання — чому українцям про ядерну політику в республіці говорити заборонено?

— І ти, Андрію, зачепив важливу справу — про політику, — перебив довгу мову юнака друг Роман. — Питання дуже скомпліковані, відповісти на них не вистачає тепер часу. Прошу вас, мої ,,Орли'', прочитати що вам доступне, щоб була виміна інформаціями на чергових сходинах. Я радий вашими запитаннями. Видно, що у вас дома є розмова про Чорнобиль. Погратулюйте своїм батькам, подякуйте! А тепер буде мова про вашу готовість до ІІІ-ої проби. Ми багато зробили тепер вашими запитаннями у підготові до гасла ,,За Батьківську Землю!''

Подруга Марта

(Продовження буде)

Запитання:

1. Яке є гасло СКВУ цього року? Яке Пласту?
2. Як реагували держави Европи на Чорнобиль у річницю цієї трагедії?
3. Як згадують українці цю річницю? Як Пласт?
4. Подайте — за порядком — питання юнаків, що їх вони поставили другові Романові. Скільки тих питань було?
5. Що сказав друг Роман на закінчення сходин?

Молоде перо

Я І МОЇ ДІТИ

Я маю восьмеро дітей — п'ять дівчат і три хлопці. Вони всі дуже приємні, веселі, гарні діти, але, на жаль, я їх бачу тільки раз на тиждень на кілька годин. Всі вони мають по вісім рочків. ,,А як це можливо?'' — ви запитаєте. Відповідь дуже проста: вони не мої рідні діти, а лише мої учні другої кляси.

Це є тільки мій третій рік учителювання в українській школі, але за останні два роки ці маленькі восьмирічні діти навчили і показали мені дуже багато. Сподіваюсь, що я їх також щось навчила. Але я ніколи не сподівалась, що такі молоденькі хлопчики і дівчатка могли б змінити характер людини. Завдяки тісному контактові з ними, я знайшла в собі риси, які я навіть не припускала, що їх маю. А саме: проявилась в мені велика терпеливість майже до всього. Мені часто звертають увагу, що я нервова та нетерпляча, але з моїми учнями я стаю новою людиною. Вони мені дають охоту й силу, щоб я могла якнайкраще виконувати свій обов'язок як учителька. Вони також зродили в мені любов до дітей, а особливо до них. Вони показали мені свої характери, свій гумор, свої найглибші почуття, і за це я їм дуже вдячна.

Працюючи з ними, я переконалася, що діти самі також можуть бути добрими вчителями. Вони не тільки мене навчили терпеливости та уважности, але також звернули мою увагу на скомплікованість вивчення української мови.

Приходить мені на думку один дуже мудрий, але часом зарозумілий учень, який думав, що його учителька деколи помилялася, і почав поправляти мене. Хоч як я пробувала пояснити йому, що це є правильний вислів, моє пояснення не дуже впливало на цього учня.

Як звичайно відбувається в нашій школі, — з усіма проблемами вчителі йдуть до керівника школи. Не довго думаючи, пішла й я зі своєю проблемою. Керівник школи порадила мені носити з собою правописний словник Голоскевича — це, як я зрозуміла пізніше, є учительська біблія, яка допомагає вчителеві заспокоїти таких ,,мудреньких'' учнів.

Я також часто примушена вишукувати українські переклади на деякі англійські слова. Ця справа не є аж така легка. Наприклад, що можна сказати дитині, яка питає: ,,А як сказати по-українському ,,скейт борд''?'' Та ж в нашій мові дошки не ,,скейтають''! В кожному разі, коли отака ситуація виникає, де навіть бідний пан Голоскевич не може мені помогти, то я біжу до учительської на конференцію. Там переважно ми всі вчителі разом можемо щось придумати. Отже, як бачите, малі діти можуть ставити скомпліковані питання.

Також дуже цікаво прислухатися до їхніх розмов. Я пригадую собі, коли два учні довго сиділи, обдумували та мучились, шукаючи відповідь на отаке запитання: ,,Яка є найбільша ріка на Україні?'' Страждали вони обоє над якоюсь дилемою, і раптом я чую шепіт:

,,Ти її запитай'', ,,Ні! Ти її запитай!''

Нарешті, один відважився, встав і запитав: ,,Панно Ліяно, слово ,,ріка'' — він чи вона?'' Пояснила я йому, що ріка є вона, а тоді чую, як мій мудрий учень, з великим розчаруванням, промовляє:

,,А я думав, що Дніпро хлопець!''

Це вияснення про жіночий і чоловічий рід мені дуже сподобалося і лишилося зі мною, як один з багатьох моїх спогадів про мій перший рік учителювання в українській школі.

Раджу всім нетерплячим чи нервовим іти працювати з дітьми в українську школу. З власного досвіду, гарантую — малий заробіток, але здорові нерви!

Ліяна Сліпецька
Студентка україністики
університету в Манаші біля
Мельборну, Австралія

ПРОСИМО ВИБАЧЕННЯ!

У числі 6 за червень 1987 року нашого журналу появилася на сторінці 2-ій технічно погано виконана знімка сл. п. Катрусі Зарицької. Вибачаємося за це у наших читачів а зокрема у авторки допису і вміщуємо цю знімку щераз.

Редакція ,,Юнака''

СПОМИН З МАТУРИ

Пишу і пригадую собі чудовий, матуральний вечір. Це був власне той вечір, коли нарешті нам усім стало ясно, що ,,ми подолали українські іспити, а не вони нас''. Нарешті зітхаємо і з полегшою пригадуємо собі слова пані Цвик: ,,Матура це двері в світ, але як не попрацюєте, не відчините цих дверей''. Ну, всі ми попрацювали і зуміли відчинити собі двері до дальшого українського життя.

Відчинити ті двері не було легко. Вже від початку року, учителі енергічно нас приготовляли. За це їм від нас щира подяка.

Пані Даревич добре нас навчала, водила нас на виставки, пригадувала про залеглі завдання і показувала тисячі прозірок. Пані Шоп'як терпеливо повторяла синтаксу, а пані Винницька вчила нас про українців у світі. Пані Цвик постійно нам пригадувала про завдання з історії, а д-р Даревич залишав ініціятиву в наших руках. Пані Онищук, хоч ми її часто не бачили, також була духово з нами.

Я ще не рішила де було більше труду в чотирьох роках курсів, чи в чотирьох тижнях матуральних іспитів. Так чи так, будуть все незабутні спомини, найприємніші з них з матурального вечора...

Як пояснити цей вечір? Повне вдоволення вечора приходить, коли треба переходити ,,матуральні муки''. Я бачу, що ці спільні пережиття привели до того, що ми як кляса дуже зжилися. Хоч ми всі разом святкували цей вечір, кожний з нас буде пам'ятати його по-свому.

Для дівчат вже з самого ранку ішла гарячкова підготовка. Вони добре виспалися, пішли до фризера, вималювали нігті й очевидно лице, а тоді вбрали чудову сукню, яку собі шили і чекали нетерпеливо на своїх ,,ескортів''. Очевидно, що деякі дівчата навмисне спізнялися, бо уважали, що хлопці повинні чекати на них, а не вони на хлопців.

З хлопцями була інша справа. Їхня підготовка почалася тоді, коли вони всі з панею Розлин пішли вибирати убрання й корсажі. Перед матуральним вечером, кожний пішов підстригтися, деякі коротше, а деякі довше. Коли нарешті прийшов цей спеціяльний вечір, вони пішли по корсажі. Хлопці вбрали метелика, взяли великий віддих, а тоді десять хвилин скорше як потрібно поїхали по своїх панночок.

Нарешті матуранти зі своїми ескортами приїхали до готелю, а батьки також... Родина, гості, учителі й отці сиділи на своїх місцях і чекали нетерпеливо на великий вхід матурантів і ескортів. Вміжчасі, нам давали останні накази що до вручення дипльомів і дарунків, та що до поведінки. Ну, і зайшли. Батьки і гості пишалися своїми дітьми, а градуанти відчули надзвичайний чар вечора.

У притишеній залі, з великою повагою усі зібрані встали. Отець перевів молитву... Після вечері господар вечора — професор Микола Держко перепровадив офіційну частину.

Найважливіша частина вечора надійшла, тобто вручення дипльомів. Це момент на який кожний матурант мусів довго чекати. Це власне той аркуш паперу, на якому були докази наших трудів на матуральних іспитах та загально трудів з матурального року. Після цього кожний з нас міг забути своє напруження в минулих місяцях. Ми всі здали матуру. Перемога за нами.

Наталка Держко, 1986
Із збірника ,,Струни''
Української Кооперативної Школи
ім. Ц. Паліїв в Торонті

ЗУСТРІЧ РАНКУ

Якраз того ранку, в день, що я його пригадую собі, золоте сонце повільно сходило. Єдиний промінь сонця заглянув через віконце, а я сиділа й дивилася на нього. Під моїм вікном стелилася дорога, самітня дорога. Вона круто вилась, а тоді зникла за горою.

Темні громові хмари повільно відсувались від сонечка, що намагалось їх перемогти. Вони піддалися і приготовились прийняти свою невдачу з честю. Небо як картина, що її мистець так вірно змалював. Він вклав у неї всю свою душу, ввесь розум. Пухкі хмари пересувались по картині... Кольори пастилевих крейд зливались під ніжним дотиком маляра. Сонце розлилось кольорами, наче б маляр байдуже розприскав жовту фарбу так, що її краплі відбились від сонця і розпорошились аж по краї картини.

Вікно було відкрите і я вдихала чисте повітря. Його холод і гостра свіжість нагадували смак м'ятного цукерка. Тепло сонця лагідно пестило мене, а запах зелені й ріллі наповняв кімнату. Пісня світанку була ніжна як і його краса. Запала тиша така, що, здавалось, було чути хмари як грімкі хвилі, а тужливий звук бандури грав знайому пісню вдалині.

У кімнаті холодно, темно і самітньо, та почуття присутности моїх рідних огорнуло мене. Спочивши вигідно, положила голову на руку й безконечно вдивлялась я у свою картину...

Так, я добре пригадую собі той ранок...

Христина Юлайн

ДВА КОНКУРСИ СФУЖО

З нагоди 1000-ліття удержавлення християнської віри в Київській Русі-Україні Світова Федерація Українських Жіночих Організацій розписала два Конкурси:

Перший Конкурс — це КОНКУРС СЛОВА ТА МАЛЮНКУ для наших дітей та молоді. Участь можуть брати всі діти шкіл та курсів українознавства, молодечих організацій, як і діти, які нікуди не ходять, чи ніде не належать. Тисячоліття дає широку скалю тем і залежить багато від учителів та батьків, з якого боку насвітлять ці величні події наших предків. Хоч вже вплинуло багато виявів творчости нашої молоді, як слова так і малюнку, на бажання багатьох учителів, конкурс цей продовжується до 30-го СЕРПНЯ ц.р. Вже зголосилася молодь Німеччини, Англії, Канади, Сполучених Штатів Америки... Виховна Комісія СФУЖО, яка спонзорує цей конкурс, заохочує молодь та дітвору всіх країн нашого поселення взяти участь у конкурсі, та в той спосіб дати перегляд творчої діяльности цілої нашої діяспори. Виставка творчості молодих буде в часі Конґресу СФУЖО в листопаді ц.р. в Торонті.

Конкурс має 4 категорії:

1 — слово, років 11 і нижче
2 — слово, років 12-15
3 — малюнок, років 11 і нижче
4 — малюнок, років 12-15

Учасники присилають свої твори під псевдонімом, а в приложеній заліпленій конверті проситься подати ім'я, прізвище та адресу автора.

* * * * *

Одночасно Світова Федерація Українських Жіночих Організацій розписала **КОНКУРС СФУЖО НА ПІСНЮ — ГІМН** з нагоди Тисячоліття. Тема — тисячоліття наших славних та радісних подій. Композитор може використати вже написаний, чи друкований твір, або співпрацювати з поетом. Настрій твору релігійний, святковий, бадьорий, радісний. Може бути для одного голосу, чи хору, без акомпаніяменту, чи в супроводі інструмента (-ів). Членами Журі Конкурсу є др. Олександра Копач, диригент маестро Володимир Колесник та проф. Юрій Оранський. Твори треба присилати в трьох копіях під псевдонімом, ім'я і адресу приложити в запечатаній конверті. Конкурс кінчається 30-го серпня.

СФУЖО плянує видати нагороджені твори і почати їх поширювати вже в часі 5-го Конґресу СФУЖО, даючи їх делегаткам з цілого вільного світу. Вибраний нагороджений перший твір буде викуватися на концерті з нагоди 5-го Конґресу СКВУ в Торонті, в листопаді 1988 року.

Досі вже прийшло певне число творів з Америки та Канади. Заохочуємо наших композиторів — поетів взяти участь у Конкурсі та своїм твором звеличати могутні історичні події України-Русі.

Дитячі-молодечі твори присилати на:

КОНКУРС — KONKURS
Пісню-гімн на:
КОНКУРС ПІСНЯ-ГІМН-KONKURS PISNIA-HIMN
на ту саму адресу: 50 Delaware Ave.
Toronto, Ont., M6H 2S7
Canada

СТАТУЯ СВОБОДИ ВІТАЛА І УКРАЇНСЬКИХ ЕМІГРАНТІВ

У 1976 році З'єднані Стейти Америки святкували 200-ліття своєї державної незалежности. Того ж року сповнилося також 100-ліття від приїзду перших українських емігрантів до цієї країни. Тоді багато про це писала українська преса, а в Балч Інституті у Філядельфії була виставка знімків українських видань та пам'яток першої хвилі українських емігрантів.

На 1986-ий рік припало аж дві важливі річниці в історії Америки: ,,Пані'' Свободі сповнилося сто років від дня, коли статую відкрили на острові Ґовернерів, біля Ню Йорку, поблизу славетного Елліс Айленд, де знаходився переходовий табір для всіх емігрантів, що причалювали до берегів цієї країни.

Статую Свободи відновили і 4-го липня 1986 року відбулися з цієї нагоди величаві святкування. Згадували емігрантів усіх національностей, що тепер творять американський народ.

На жаль, мало говорили про українців, що зробили значний вклад у розбудову американської економіки. А це тому, що вони не приїжджали, як горожани української держави, але як ,,австріяки'' чи мадярські рутенці, або навіть як росіяни, бо називали себе русинами.

Друга річниця — це 200-ліття проголошення Конституції ЗСА, про справедливі закони про які мріяв Шевченко, а ми маємо щастя ними користуватися.

Ці святкування дають нам нагоду повернутися до початків і нашої, української еміграції до Америки. Знаючи історію, буде нам легше обстоювати її добре ім'я.

1985 року Український Музей в Ню Йорку влаштував виставку фотознімків і меморабілій з життя українських імігрантів в ЗСА за останніх 100 років і видав багатоілюстровану історію, зібрану Мироном Куропасем, українською і англійською мовами, (переклад на українську мову — Вадима Павдовського). Книжка написана цікаво і приступно, повинна стати обов'язковою лектурою для старшого юнацтва і усіх, що живуть в ЗСА.

Для тих одначе читачів ,,Юнака'', що не живуть в ЗСА, я хотіла б коротко подати важніші події з життя імігрантів у цій країні, як одну зі складових частин цілої української діяспори.

ГІРКИЙ АМЕРИКАНСЬКИЙ ХЛІБ

Згадка про перших українців в ЗСА сягає ще 17-го століття, коли Лаврентій Богун причалив до берегів Вірджінії в групі англійських імігрантів під проводом капітана Джеймса Смита.

Серед імен вояків, що боролися в рядах американського війська у війні за незалежність, є кілька українських імен. Багато козацьких нащадків з сибірського заслання переїхали на Аляску під кінець

18-го століття, що тоді належала до Росії, і залишилися там, коли ЗСА купили Аляску в 1809 році.

Генерал Василь Турчин (званий південною армією як ,,жахливий козак'') провадив битвою під Чікамоге 1863 року в рядах північної армії. 1865 року приїхав до Сан Франціско з Аляски о. Агапій Гончаренко, який почав видавати по-англійськи журнал для імігрантів-українців на Алясці ,,Аляскан Трибюн'' в якім була появилася Конституція ЗСА, перекладена на українську мову, та стаття про Т. Шевченка. Зі Сан Франціско переїхав на Гаваї лікар українець Микола Судзиловський (знаний як Рассел) і в 1901 році був там вибраний до гавайського сенату.

Після закінчення громадянської війни в другій половині 19-го століття в З'єднаних Стейтах починається прискорена індустріялізація і запотребування на дешевого робітника. Це привело до масової імігрції з перенаселених країн Европи, зокрема

східньої. До них належала Галичина і Закарпаття. Сотні тисяч молодих, здорових селян залишали свої убогі села і родини і пускалися в далеку мандрівку за океан до ,,обітованої землі'' — Америки. Надія в скорому часі зробити гроші і повернутися домів, щоби закупити землю і почати нову господарку, скоро розвіялася. Їх найняли працювати в копальнях вугілля, на найтяжчій і найменше платній роботі. Мешкали спочатку в спільних гуртожитках, що їх називали готелями, а щоб зекономити гроші, щадили на харчах. Це доводило до послаблення здоров'я, а вугільний порох нищив легені. Багато молодих здорових парубків за кілька років такого життя ставали інвалідами, а часті нещасливі випадки у копальнях спричиняли каліцтва і нездібність до дальшої праці, тому і смертність між ними була висока. Одиноким місцем розради і товариського життя був шинок, де при чарці могли один одному пожалітися і довідатися про новини з краю та інші можливості праці.

Сильніші і більш підприємчиві поспроваджували свої родини і дівчат, та почали будувати нове життя. Біля копалень, як н. пр. б. Пітсбургу в Пенсильванії почали рости оселі українських іміграитів, а з ними нові вимоги, нові можливості. Найбільш бракувало тим людям рідної церкви. Дістати своїх священиків не було легко, бо греко-католицькі священики були жонаті і натрапляли на великі трудноші зі сторони римо-католицького епископа, що забороняв їм виконувати їхні священичі обов'язки. Першим греко-католицьким священиком, що приїхав до нових поселенців у ЗСА у 1884 році був о. Іван Волянський. Він заложив першу парохію в Шамокін де вибудовано першу церкву (1885 р.)

Згодом приїхало більше священиків: 24 з Закарпаття, що осіли в околицях Піттсбургу, а 1890 року вісім греко-католицьких священиків з Галичини. Кількість парохій тепер почала рости дуже скоро, на жаль через неприхильне наставлення римо-католицької церкви багато греко-католиків пристали до православної російської церкви і зрусифікувалися.

Економічний стан українських еміграитів почав значно поліпшуватися, коли завдяки розбудові громадського життя виринула потреба для різних підприємств. Крім ,,готелів'' і шинків почали появлятися крамниці, пекарні, підприємства м'ясних виробів, ресторани, а навіть похоронні заведення, бюра продажу квитків на кораблі і т.п. Більше людей знаходило працю по різних фабричках. При парохіях почало творитися культурне та громадське життя: дяковчителі організували церковні хори, українські школи для дітей, читальні, драматичні гуртки. Священики дбали, щоб з краю спровадити книжки і підручники. Потреба запезпечення на життя і допомога вдовам та сиротам дала поштовх до зорганізування першого товариства братньої допомоги св. Миколая, а згодом 1894 року, о. Іван Констанкевич і о. Григорій Грушка заклали ,,Руський Народній Союз'', що 1915 року змінив свою назву на ,,Український Народній Союз''.

УНСоюз мав свій осідок в Джерзі Сити, Н.Дж., а по всіх більших скупченнях українців мав свої відділи. В члени Союзу приймали не тільки греко-католиків, але всіх українців і тому УНС відіграв величезну ролю не тільки як об'єднуючий чинник цілої тодішньої української спільноти в ЗСА, але також вириваючи велике число українців з-під російських впливів.

Об'єднуючу ролю в першу чергу відіграв редагований о. Грушкою часопис ,,Свобода'', що рівночасно інформував українських імігрантів про події в краю і життя в ЗСА, поміщував літературні твори і усвідомляючі статті, підтримуючи в цей спосіб їхню українську ідентичність і почуття приналежности до української спільноти. При відділах УНСоюзу творилися школи українознавства і читальні, велася національно усвідомляюча праця, що заохочувала допомагати визвольним рухам, які тоді починалися в Галичині.

Між 1870 і 1914 роками до ЗСА прибули біля 500,000 українських імігрантів. Кількість парохій так зросла, що за стараннями Митрополита Шептицького у Папській столиці українці греко-католики дістали свого першого єпископа Сотера Ортинського, а осідком епархії стала Філядельфія, Па., вже в 1907 році, а 1910 року українську громаду відвідав сам Митрополит А. Шептицький.

Соціялістичні рухи, викликані нелюдською експлуатацією робітників в індустріяльних країнах Европи, мали вплив і на українських робітників. Тому, коли єпископ Ортинський намагався взяти УНСоюз під виключну опіку греко-католицької церкви, частина невдоволених з цього членів Союзу виступила і заснувала ,,Новий Руський Народний Союз''.

Єпископ Ортинський заснував виключно для греко-католиків ще одну братську допомогову організацію ,,Провидіння'' з власним часописом ,,Америка'' (1912 р.) ,,Новий Руський Союз'' згодом переіменовано на ,,Український Робітничий Союз'', який почав видавати газету ,,Народна воля''. Робітничий Союз майже до Другої світової війни мав у проводі людей соціялістичного напрямку. А коли на передодні Першої світової війни щораз більше українців почало поселюватися поблизу новоіндустріялізованих міст, як Дітройт і Чикаго, в Чикаго засновано ще одну допомогово-забезпеченеву організацію ,,Народна поміч'', що видавала свій власний орган ,,Народна поміч''.

Завдяки тим інституціям і церкві свідомість українських імігрантів в Америці значно зросла. Вони цікавилися подіями на Україні, а коли почалася Перша світова війна і боротьба за самостійну державу, Україна дістала від них не тільки моральну але й фінансову підтримку.

21-го квітня 1917 року, завдяки політичній діяльності Союзів, тодішній президент ЗСА Вудров Вілсон проголосив ,,Українським Днем'', щоб відзначити проголошення незалежної Української держави в Києві. З цієї нагоди 85 тисяч українських імігрантів взяло участь у маніфестаціях по різних містах Америки. 1919 року о. Петро Понятишин взяв участь у Верзальській конференції в Парижі, як представник українців в ЗСА.

Створений в 1920 році Комітет Оборони України домагався у Білому Домі признання автономії

Галичині в рамках польської держави.

На особливу увагу заслуговує роля жіночих організацій, особливо в харитативній, освітній, політичній і культурній ділянках життя української імміграції в ЗСА. Ще 1897 року засновано сестрицтво св. Ольги, що взяло собі за завдання допомогу дітям померлих членок та ведення курсів для неписьменних. Засноване в Джерзі Ситі, воно мало свої філії по цілій метрополітальній окрузі.

1917 року в Чикаго засновано Союз Українських Жінок Америки, що займався фінансовою допомогою вдовам та сиротам і теж освітньою діяльністю серед жінок.

Приїзд другої хвилі емігрантів після Першої світової війни закінчує еру українських піонерів. Друга хвиля емігрантів приїджає вже на добре підготований грунт до зорганізованої і відносно незле фінансово поставленої української громади.

(Продовження в черговому числі ,,Юнака'')

Подруга Наталка

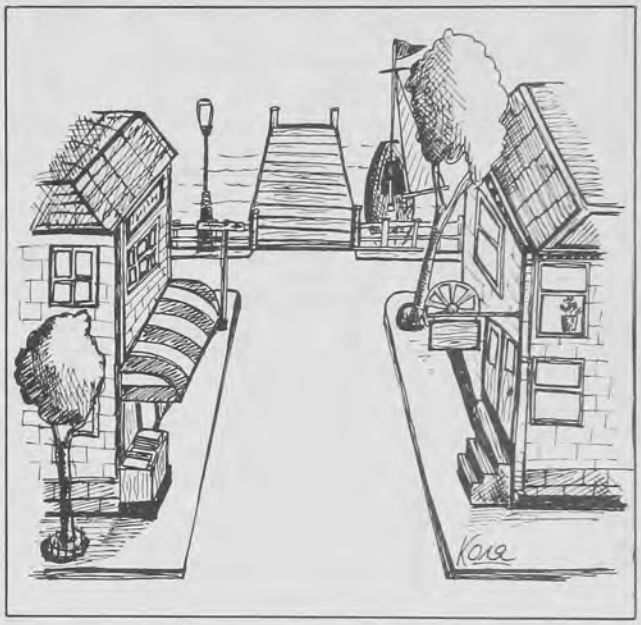

Леся Храплива

ТАМ, ДАЛЕКО

Там, далеко небо синє,
Золотий пшеничний гай.
Там далеко Україна,
Там пластунства Рідний Край.
Там ідуть женці з серпами,
Щоб зібрати Божий дар,
Там прославлене піснями,
Світить сонце із-за хмар.
Там рядами, аж по обрій,
Копи стали та стоги,
Там беруть пшеницю добру
Українську — вороги...
Ми далеко між чужими
Українські юначки
Не серпи в нас і не коси,
Тільки пера і книжки.
Ми підемо в Рідну Школу
Вчитись пильно, як одна
Про Вкраїни давню волю
Як піднять її з руїн.
Золотий науки колос
Позбираємо ми враз,
Щоб почув весь світ наш голос,
Щоб настав нам волі час.
Стануть копи аж по обрій,
Як не стане ворогів,
Щоб зростав наш нарід добрий,
Щоб щасливий багатів.

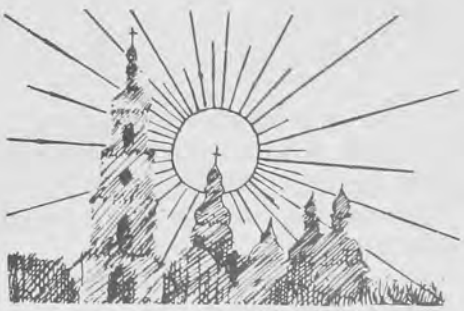

ЮВІЛЕЙНИЙ ПЛАСТОВИЙ МАРШ

Слова: Клавдія Рошко
Муз.: Оксана Тарнавська

НАПИСАНО З НАГОДИ 75-ЛІТТЯ ПЛАСТУ ЮМПЗ — 1986/87. АВСТРАЛІЯ

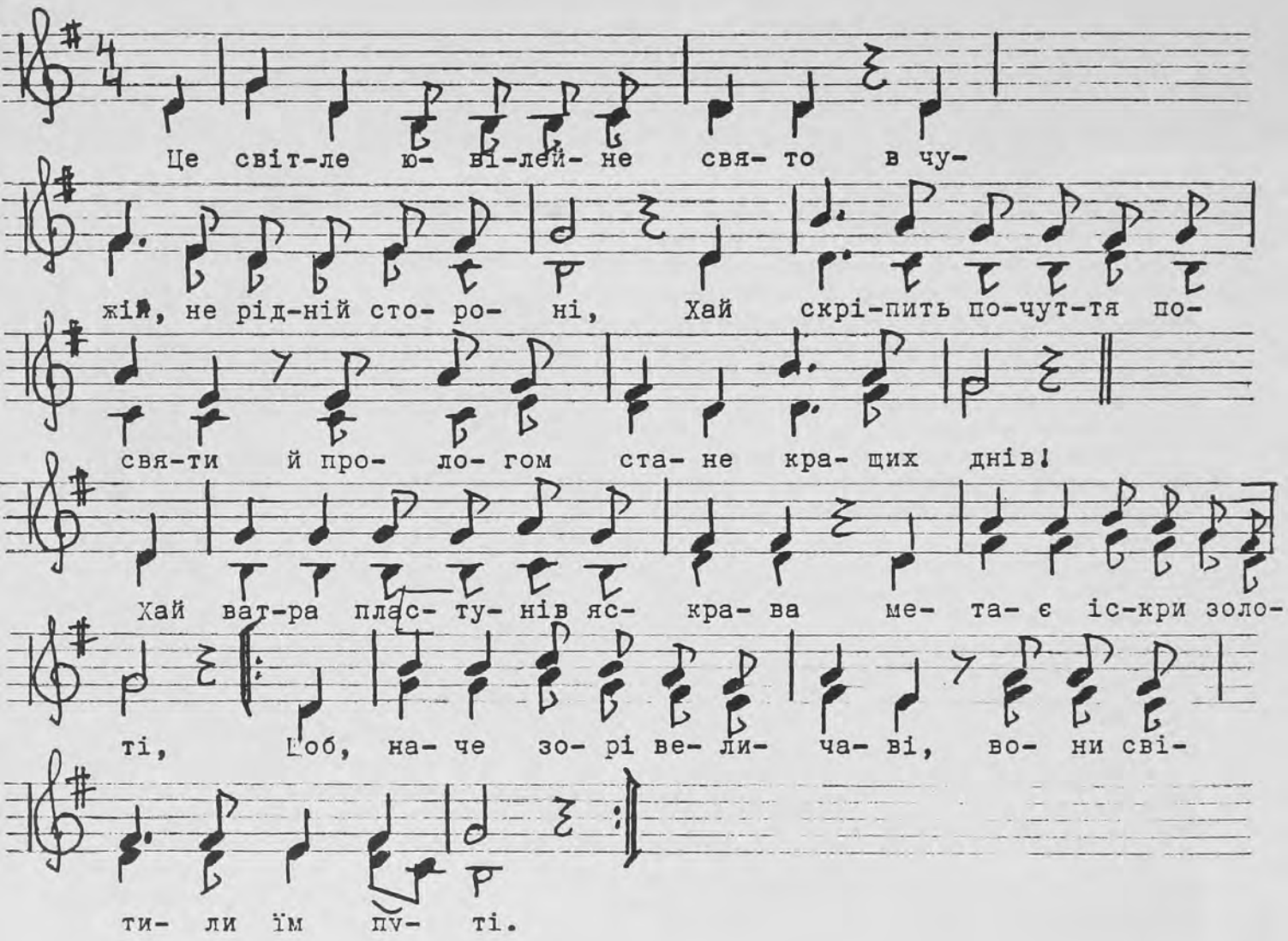

1. Це світле ювілейне свято
   В чужій, нерідній стороні
   Хай скріпить почуття посвяти
   Й прологом стане кращих днів!

ПРИСПІВ:

   Хай ватра пластунів яскрава
   Метає іскри золоті,
   Щоб, наче зорі величаві,
   Вони світили їм путі.

2. Крізь сині далі неокраї
   Бадьоре ,,СКОБ''хай лине в світ
   Й братам і сестрам в рідним краї
   Несе пластунський наш привіт!

ПРИСПІВ:

   Хай ватра...

Слова і муз. пл. сен. Оксана Тарнавська

ЗУСТРІЧ НА БЕСКИДІ

Легке маршове темпо.

Написано з нагоди ЮМПЗ — 75-ліття Пласту 1986/87 — Австралія

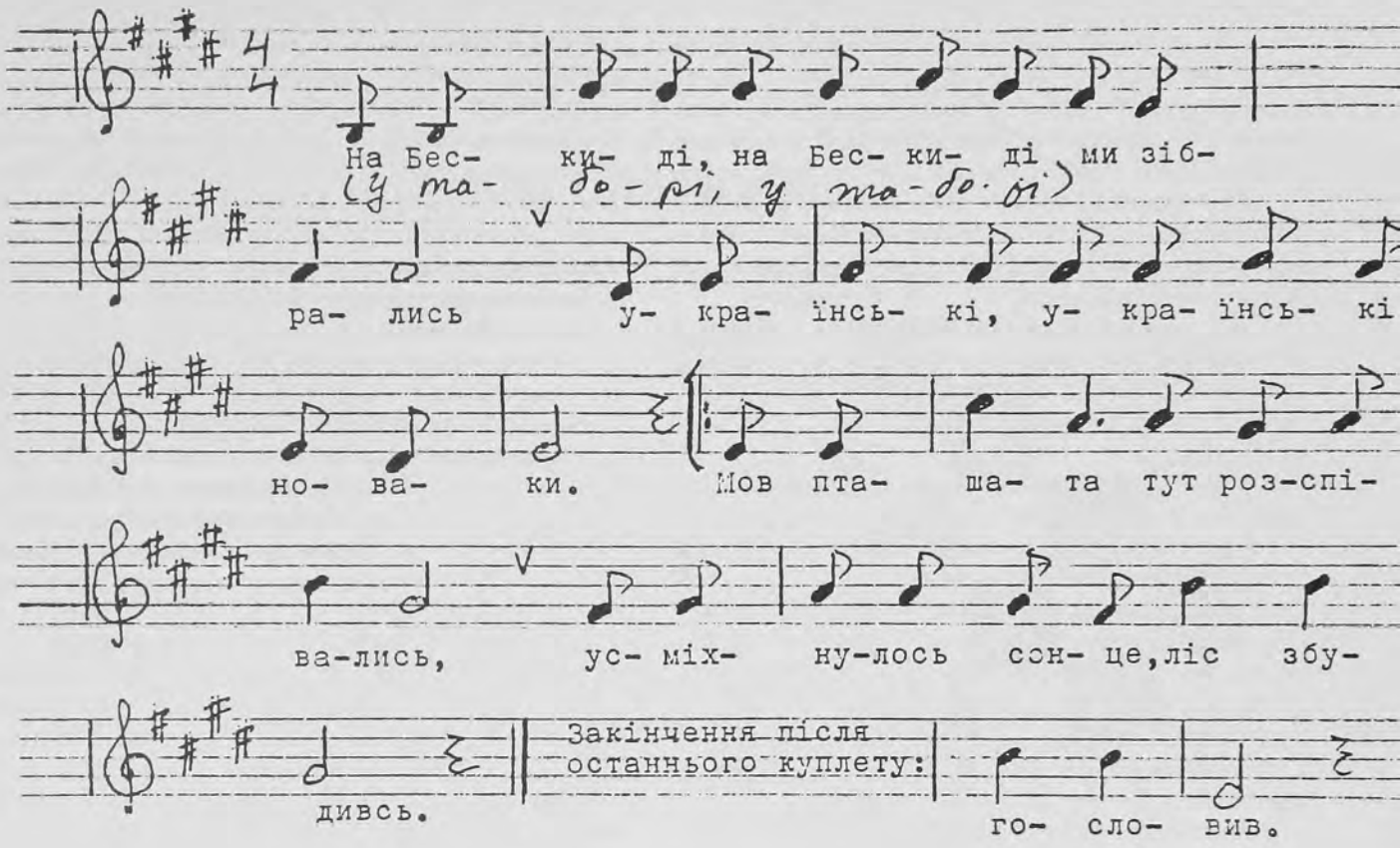

або: (У таборі, у таборі)
На Бескиді, на Бескиді ми зібрались,
Українські, українські новаки.
Мов пташата тут розспівались, :2 р.
Усміхнулось сонце, ліс розбудивсь. :2 р.

Наша Зустріч, наша Зустріч скріпить силу
І з'єднає, і з'єднає у дружбі;
Допоможе нам виростати :2 р.
В нашій рідній, пластовій сім'ї. :2 р.

Служба Богу, служба Богу й Україні
Це священна є мета всіх пластунів,
Щоб народ наш міг вільно жити, :2 р.
І щоб Бог нас все благословив. :2 р.

СОБОРНЕ ПОСВ'ЯЧЕННЯ ОБРАЗА В УКРАЇНСЬКОМУ ІНТЕРНАТІ В МЮНХЕНІ

Український Інтернат в Мюнхені одержав дорогоцінного подарунка; Преосвященний Владика Платон Корниляк подарував з нагоди 1000-ліття хрещення Руси-України чудового образа Володимира Великого при хрещенні українського люду.

Була це по обідня пора 17-го березня, 1987 р.Б. Школярі та садочок Українського Інтернату, зібравшись у народних вишивках, зайняли, разом із своїми виховницями місця у великій навчальній, в якій вже були присутні учителі, батьки дітей та гості.

На посвячення цього образа прибули о. Мирон Мольчко від Української Католицької Церкви і Архипротопресвітер Паладій Дубицький від Української Автокифальної Церкви.

Наближалася пора відправи. Сестри законниці пороздавали усім присутнім малі свічки, які згодом запалали вогниками з головної свічки, яка спокійно горіла перед образом, прикрашеним вишитим рушником.

Цього символічного вогника передав присутнім директор Рідної Школи. мгр. Володимир Леник.

Настала пора відправи. У кімнаті панувала тишина, навіть діточки з садочку відчули, ,,що щось буде'', і втихомирилися. У повітрі була дитяча цікавість; як має відбутися відправа, що скаже отець? У цій хвилині до школярів звернувся о. Мирон Мольчко. Він з приємним для дитини підходом, пояснив чому всі зібралися разом, чому треба посвятити образа, і яке значення має 1988-ий рік для українського християнського народу.

Відбулося посвячення образа. Усі тримали палаючі свічечки, навіть два найстарші хлопчики з садочку держали з повагою свої свічки, вогники з яких відблискували у їхніх оченятах.

Святочна відправа закінчилася і почалася програма. Головна виховниця, Марійка Ковалишин, представила коротким словом старших учнів і учнів третьої кляси, які передали слухачам свої думки словами. Думки ці також були подані на конкурс творів з нагоди 1000-ліття.

Перша виступила 16-літня Сільвія Сапун, яка прорецитувала свого власного вірша. Після неї підступила 14 літня Софійка Куцан, яка захопила слухачів своїм коротким, але надзвичайно добре написаним рефератом про символіку 1000-ліття.

В другій частині програми, чотири учні третьої кляси дуже добре описали себе як учасників тої великої події в Києві у році Божім 988. 10 літня Беата Яжемяк, яка прибула з Польщі, представила себе як княгиню Анну, дружину Володимира Великого, 10 літня Міра Франкевич була в ролі Бориса, сина Володимира Великого, 12-літній Орест Щурко, який прибув з Польщі, був боярином, а 12-літній Єнс Айхман розповів про себе як про хлопчика, який жив у тому часі в Києві.

Після цієї частини, 12 літня Оля Табака, яка прибула з Польщі, пояснила усім присутнім, що це є тризуб, 8 літній Орест Задарко й Лесик Цюрак зробили приємну несподіванку, представивши свої власноручно різьблені й помальовані тризуби. Їм радила й помагала Пані Міля Франкевич. При кінці цеї короткої святочної програми, 9-літня Іванка Табака, яка прибула з Польщі, показала усім, що є слово ,,ВОЛЯ'' у тризубі.

Закінчилася програма, усі були задоволені — і діти й дорослі. Головна виховниця Марійка Ковалишин подякувала усім гостям за те, що вони прибули, а особливо Пані Ірині Спєх, голові Товариства Рідної Школи, і Пані Орисі Яримович, довголітній учительці суботньої школи. Пані Орися Яримович зі зворушенням висловила враження з цілої імпрези, її захоплення молоддю, яка продовжує працю попередньої генерації. Із сльозами в очах закінчила Пані Яримович свої слова. Дійшли до кінця. Спокійно всі встали, і в кімнаті залунала урочиста гимн-молитва ,,Боже Великий''. Навчальня помалу опорожнювалася. Усі, також і нетерпеливі діточки із садочку, зійшли вниз на спільну перекуску.

М.С.

ІЗ ПОБУТУ ХРИСТИЯНСЬКОЇ УКРАЇНИ

ХМАРИ В УКРАЇНСЬКІЙ НАРОДНІЙ ПОЕЗІЇ

Живучи в природі й беручи безпосередню участь в житті природи, український хлібороб у своїй народній творчості, усі свої почування і духові вияви передавав за поміччю образів з природи. Тому то поодинокі вияви природи у народній, багатющій народній творчості України символізують чи зображають різні настрої людини й саме таким зображенням різноманітних настроїв в народній поезії України є хмари (хмари, хмарочки, хмароньки), зображення горя і суму, скороминучости, насупленості, похмурости, неприязного почуття, загрози чи навіть великої кількости.

,,Любилися, кохалися, мов голубків пара а тепер розійшлися мов та чорна хмара'' співається в одній із любовних народніх пісень України й з цього приводу дівчина каже ,,смутно мені та сумно мені, мов

я в чорну хмару ввійшла'', дарма, що її потішають ,,не журись, воно хмарою перейде тай край'', бо все в житті минає. Коли хтось похмурий чи насуплений, то про нього говорили, що ,,в його душі хмариться'' а ,,брови в нього як дві чорні хмари'', бо ,,він дивиться, мов би хмарить'' і обличчя в нього ,,хмарне, темне й сумне мов північне небо''. У весільних піснях України співається, що ,,ясні зірочки — то світилочки (бо вони були з свічками) а чорні хмарочки — то свашечки (бо вони молодиці, в намітках). Про велику кількість людей, точно неозначеного числа говорилось: (на відпуст) ,,хмарою йшли люди'' а про оповідача, який почав уже надто фантазувати, казали ,,він зайшов у хмару''. Коли ж передбачені погрози не сповнились і очікувані великі неприємности мали малі наслідки, тоді говорилось: ,,з великої хмари малий дощ''.

Г.Л.Н.
За ,,Шляхом''

НОВІ ПЛАТІВКИ

1. ДАРКА І СЛАВКО — Дарка Конопада з Детройту та Славко Галатин з Ню Йорку недавно випустили свою першу платівку, репертуар якої складається головно зі сучасних пісень з України. Вокалісти самі собі акомпаньюють на кількох різних інструментах. Музична обрібка, як також мистецьке оформлення обкладинки — робота самих виконавців. Ця перша платівка Дарки і Славка відзначається оригінальністю інтерпретації цих пісень, деякі з яких вже нам відомі з інших звукозаписувачів, але тут появляються в цілком новому виді.

Be Sharp Records
30-80 33rd Street
Astoria, NY. 11102

* * * * *

2. ОЛЕКСІЙ ГОЛУБ — В поклін Івасюкові. Олексій Голуб народився 1949 року в Рівному, на Волині. На Україні виступав з ансамблями ,,Збруч'' і ,,Ватра'', а згодом, став солістом тернопільської фільгармонії. В 1979 році, підчас турне в Парижі, отримав політичний азиль. В 1982-ому році переїхав до ЗСА. Виступав на багатьох українських фестивалях, на Союзівці, як також на різних імпрезах у більших українських осередках. Перша платівка ,,Алекса'' присвячена творчості В. Івасюка, пісні якого легко заповнюють велику частину репертуару Голуба.

La Mer Record Company
111 Huntington Park
Rochester, NY. 14621

* * * * *

3. ОЛЕКСІЙ ГОЛУБ — Моя земле, мій краю рідний: На другій платівці ,,Алекса'' записані сучасні пісні з України різних композиторів, як на приклад Івасюка, Дутковського, Поклада, Білаша і Мозгового. Голубові акомпаньює інструментальний ансамбль під керівництвом Романа Когута, та вокальний ансамбль у складі Христини Шевчук, Любомири Козак і Любомири Паньків. Музична обробка пісень Романа Когута.

La Mer Record Company
111 Huntington Park
Rochester, NY. 14621

* * * * *

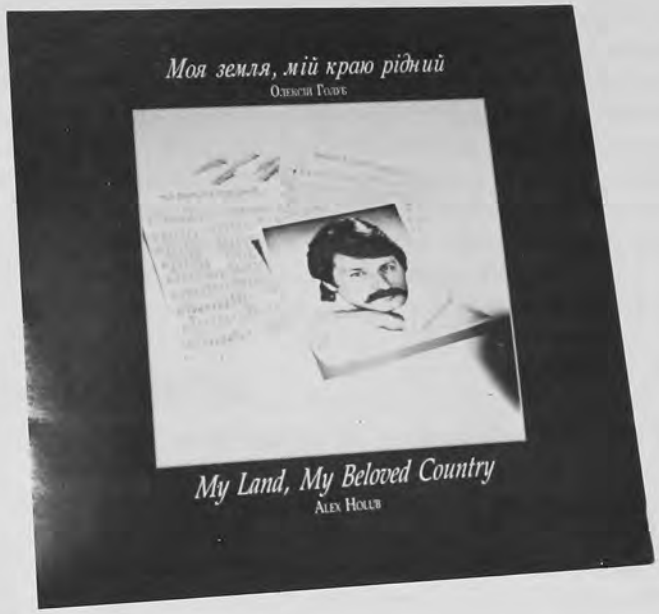

4. ІГОР РАКОВСЬКИЙ — Моя любов: Ігор Раковський є широко відомий з багатьох своїх платівок, як наприклад: ,,Романтичні мелодії'', ,,Туга'', ,,Вечір з оркестрою Гірняка'', ,,Тайна'', та ,,Вогні Ватри''. Виступав з оркестрами Босого, ,,Амор'', Проканіна і Гірняка. В цю платівку увійшли вибрані звукозаписи з його попередніх платівок — головно романтично-танцювальні пісні.

Chayka Records
c/o I. Rakowsky
1853 Haight Avenue
Bronx, N.Y. 10461

ст. пл. Олесь Кузишин

СПОРТ

ПЛАСТУНИ НА ЗМАГАННЯХ

В днях 22-24 травня ц.р. відбувалися в Монтреалі в Олімпійському басейні, Міжнародні спортові змагання у плаванні. У цих змаганнях брала участь пластунка-учасниця Меланія Герич, станиця Монтреаль, курінь 8. Мелані тепер 14 років. Вона здобула дві медалі, одну золоту (50 метрів, довільний) і одну срібну (100 метрів, довільний). У змаганнях брало участь около 700 учасників. У довільному стилі (50 і 100 метрів) змагалось 200 змагунів.

Меланія підготовляється до національних змагань в кінці липня ц.р. в Калгарі. Досі вона здобула біля сотні різних медаль, відзначень чи нагород.

Подав пл. сен. А. Харак

ПЕРША ПЛАСТОВА ПРИСЯГА НА ФЛЬОРИДІ

В неділю, 24-го травня ц.р. відбулося — вперше в історії Фльориди — заприсяження молоденької юначки Наталі Трач. Наталя є донею колишніх пластунів Ірини і Любомира Трачів, які вже 18 років живуть у Маямі Біч, де мають свій відпочинковий дім. Через далеку віддаль Наталя не мала можливости включитися в ряди української молодечої організації, хоч дуже добре володіє українською мовою та є знаною місцевою декляматорkою. Завдячуючи пл. сен. Любі Маринюк, яка кілька років тому переїхала з Дітройту до Маямі Біч на постійний побут, Наталя могла зреалізувати свою мрію — зложити пластову пробу та бути готовою до заприсяження. В порозумінні з членами Крайової Пластової Старшини пл. сен. Ніною Самокіш, та пл. сен. Ларисою Зєлик, 24-го травня переведено заприсяження. В городі п-ва Трачів серед Фльоридської природи, розлогих пальм та інших тропічних дерев і квітів вперше відбулося пластове заприсяження юначки.

Пл. сен. Люба Маринюк запросила горстку українців, переважно колишніх членів Пласту і Пласт-прияту. Були тут теж два новаки з Аргентини, котрі недавно переїхали сюди з родичами.

Свято започаткувала подруга Люба Маринюк вступним словом, підкреслюючи, що Наталка не є тою молодою юначкою, яка на бажання родичів вступає до Пласту, а тою, що виявила сама охоту включитися в молоде юнацьке пластове товариство. Подруга Люба висловила надію, що в майбутньому зможе зорганізувати хоч маленький гурток пластової молоді, а сьогоднішнє свято нехай буде першим Святом Весни на Фльориді, бо відбувається в часі, коли всі станиці в діяспорі відзначають його.

Національний прапор до заприсяження внесла ст. пл. Оля Попель-Сперкач, а заприсяження перевела пл. сен. Ірина Кравців. Коротким словом привітав новоіменовану пластунку-учасницю пл. сен. Юрій Цегельський, підкреслюючи, що пластовий шлях є гарний і приємний, але теж можна на ньому зустріти невдачі і розчарування, які треба вміти побороти.

Пластовим гимном закінчено це рідкісне на Фльориді свято.

Слова подяки тим, які перевели святкування і всім присутнім виголосила п. Ірина Трач. Зокрема зворушливі були слова, звернені до новоіменованої доні, про те що кожний з нас носить життєвий наплечник, та бажання щоб той пластовий наплечник Наталка наповняла пластовими принципами, а її покоління щоб донесло його на вільну батьківщину, де зродився Пласт.

На закінчення п-во Трачі приймали присутніх, а Наталка вручила паням, а зокрема пластовим виховницям, рожі.

І.К.

СЛОВО ПЛ. СЕН. ЛЮБИ МАРИНЮК

Дорогі друзі та приятелі!

Сьогодні в нас святочний і особливий день. Здається, чи не вперше в історії українського Маямі зійшлася група пластунів і пластових приятелів, щоб стати свідками святочного обряду складання пластової присяги.

Зокрема важливою є ця подія ще й тому, що складає її молода юначка не в наслідок спонуки батьків чи впливу середовища або як одна з групи ровесниць. Ні! Відчуваючи тугу за рідним українським молодим середовищем і потребу стояти разом із тими молодими людьми, яких дороговказом у житті є пластові ідеї вірности і служби Богові та Україні, вона сама забажала вступити до Українського Пласту!

І сьогодні пл. прих. Наталя Трач, член гуртка юначок-самітниць ,,Далекі Обрії'', після успішного виповнення вимог до 1-ої юнацької пластової проби, складе пластову присягу і стане дійсною учасницею великої Пластової гри.

Український Пласт багатий на різні церемонії, обряди, пов'язані з різнородними нагодами та подіями пластового життя і всі вони скромні, безпосе-

Пл. сен. Ірина Кравіц іменує пл. прих. Наталю Трач учасницею

Пластунка самітниця Наталя Трач

редні, але навіяні особливим чаром і дружньою теплотою. Хоча нашій церемонії заприсяження бракуватиме того, що її характеристичне — струнких юнацьких лав, пластових стягів і знамен, гучних наказів, голосних пісень та блеску золотої пластової ватри, одначе наші серця повні тепла та дружньої любови! І коли по всіх Пластових Оселях не десятки, а сотні нашого юнацтва саме тепер дружньо змагаються на теренових іграх під час Свята Весни, ми ось тут в країні вічної весни в малому колі з любов'ю впроваджуємо Наталю в цей далекий, ще їй незнаний круг молодих друзів — сьогодні символічно, а завтра вона вже буде поміж ними на таборі та на ЮМПЗ.

Дорогі друзі, вітаємо вас на нашому першому скромному неофіційному Святі Весни!

Церемонію заприсяження переводить відпорученця КПС пл. сен. кер. Ірина Кравців. З прапором — наша молода надія ст. пл. Оля Сперкач, яка як член юнацької виховної кадри допомагала у підготовці Наталі та переводила перевірку пластової проби.

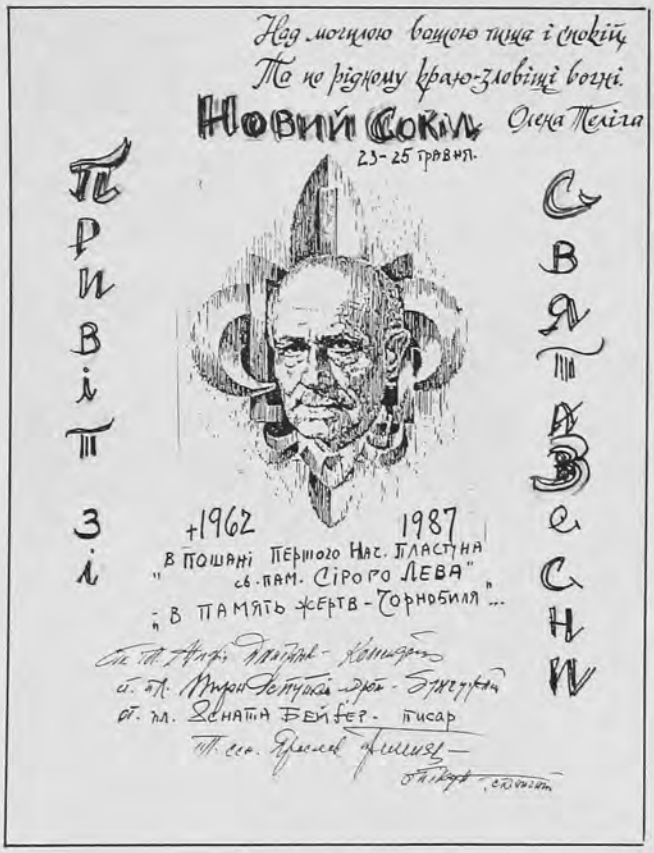

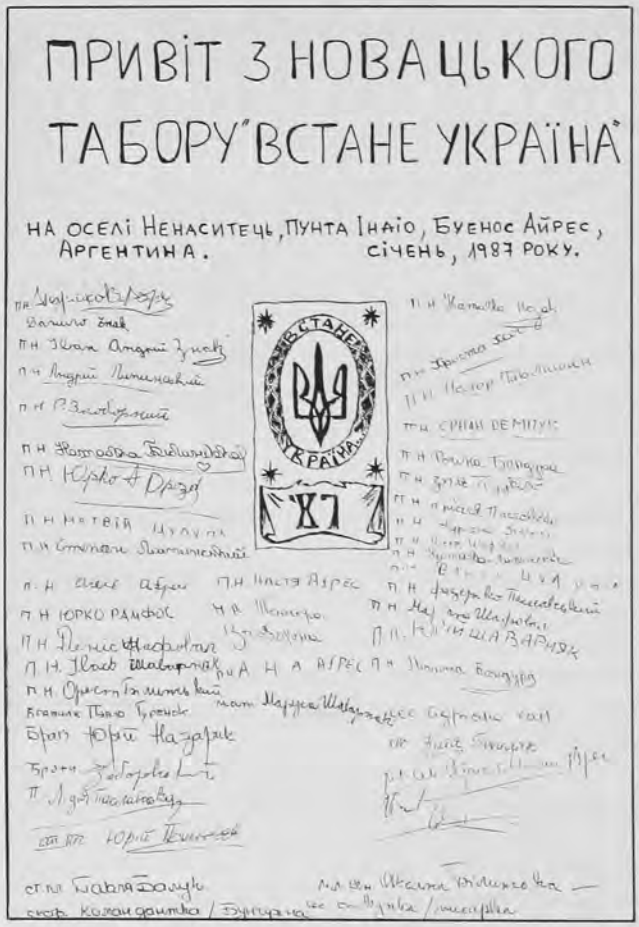

БЕЗ СЛІВ

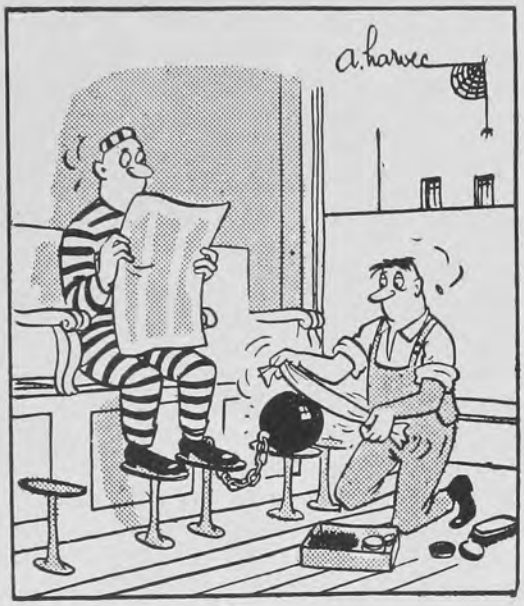

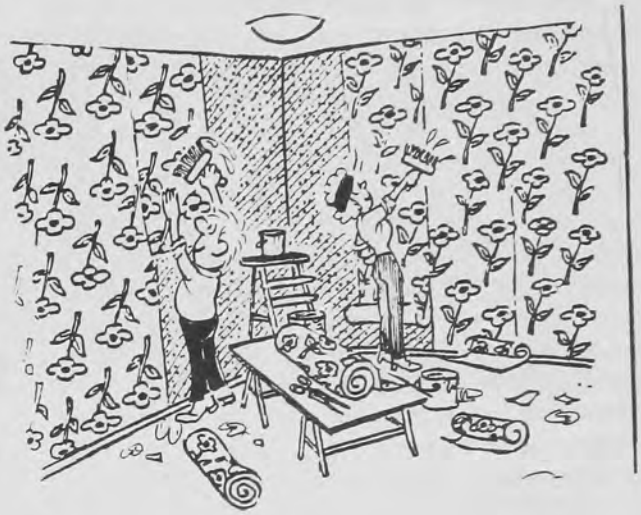

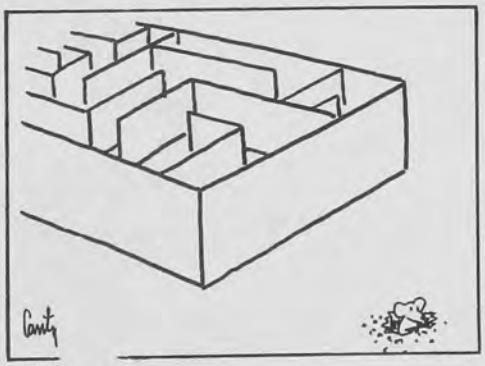

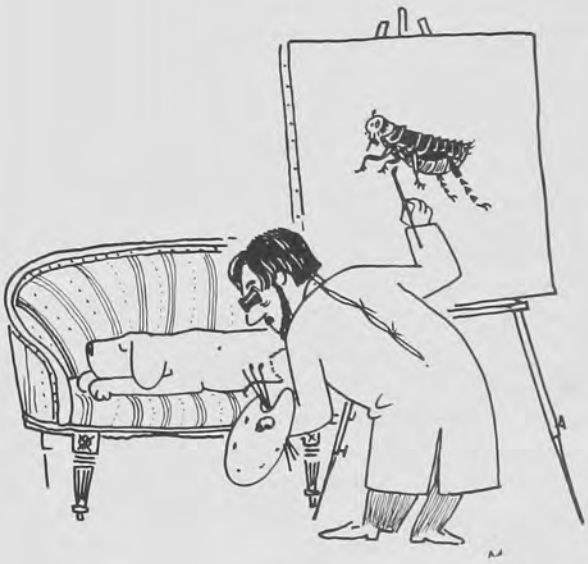

СВЯТО ВЕСНИ У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

Кожного дня на телебаченні заповідали чудову погоду на ,,вікенд'', 23-го травня — День Поминок, і всім здавалося, що буде тепло і соняшно, коли станиці з Нюарку, Пасейку і Ню Брансвіку, які переважно відбувають Свято Весни на Вовчій Тропі, перший раз приїхали таборувати з юнацтвом станиці Філядельфії в ,,Delaware Water Gap''. Перший день Свята Весни був похмурим, але всі мали надію, що скоро вигляне сонце. По полудні чудове, гаряче сонце засвітило і програма, приготована уладом старших пластунів Філядельфії, почалася. Прихильники завзято взялися до практичного пластування, а учасники і розвідувачі брали участь в ,,лисячому бігу'', який був розложений на трасі понад дві милі довгій довкруги табору і водопаду.

Раптом, коли всі були в повнім розгарі пластування, люнув сильний дощ. Всі змокли. Юнаки, юначки та старші пластуни ховалися де могли, щоб не змокнути, але все було намарно. Від зливи годі було сховатися. Пікнік, який старшопластунський курінь ,,Орден Хрестоносців'' приготовив, мусіли перенести на інше місце, тому що фунти м'яса нищилися на дощі. Хоч всі і все мокло, доброму настрою, сміху і пригодам не було кінця. Наприклад, коли дощ люнув, дві юначки, Марта Перфецька і Христя Літинська (до речі, майбутні першуни ,,лисячого бігу'') заблудили в лісі і переходили бурхливу ріку, щоб надробити втрачений час. Обидві юначки стояли посередині ріки на мокрих каменях, коли буря їх зловила. Вони не могли вирішити чи перейти річку, чи вернутися на берег. Над ними, на скелі, ст. пластуни приготовляли вечерю, коли зауважили комічну сцену. З подивом і сміхом дивилися як одна юначка тягнула другу через ріку, а та пхала товаришку в інший бік. Обі майже не впали до води, але все ж таки перебралися на другий бік.

Нарешті дощ перестав падати і юнацтво почало підготовлятися до ватри. Коло восьмої ватра почалася. Головними точками були так звані ,,rap songs''. Кожний гурток підготовив коротку пісню.

В неділю сонце знову показалося і це був найкращий день Свята Весни. Старшопластунський курінь ,,Чорноморці'' зорганізував водний спорт на канойках, вітрильниках та вітроплавниках. Юнацтво гарно забавлялося на озері та всі опалювалися на гарячому сонці. Після водного спорту гуртки пішли на прогульку довкола озера та водопаду і вернулися до табору на час, щоб повечеряти перед ватрою.

Ватра в неділю увечорі була коротшою, бо всі були змучені, а на другий день, в понеділок, о п'ятій рано, юнацтво мало встати, щоб брати участь у тереновій грі, яку приготовили ст. пл. Ярема Гриців та ст. пл. Адріян Геврик. Хоч спершу сонні юнаки та юначки не могли зрозуміти мети гри, та незабаром завзято взялися виграти славу для свого гуртка. Коли нарешті гра скінчилася, юнацтво вернулося до табору, де їх перепитували до 1-ої, 2-ої та 3-ої проб. Коло 2-ої години відбулося закриття Свята Весни, а в 3-ій годині юнаки і юначки, змучені але веселі і задоволені, прощалися і від'їжджали окремими автобусами до своїх станиць. На другий рік знову разом зустрінуться відсвяткувати Свято Весни, але може того разу без зливного дощу.

ст. пл. Таня Перфецька

,,ДЕНЬ СОЛІДАРНОСТИ'' З ПОЛІТИЧНИМИ В'ЯЗНЯМИ У ТОРОНТІ

Юнацтво Пластової Станиці в Торонті, приготовляючись до 3-ої пластової проби, зорганізувало на 12 січня цього року ,,День солідарности''.

Юнацтво разом з батьками зібралися в шкільній залі при Свято-Миколаївській Церкві, щоб послухати у програмі про обраних дисидентів.

Ті, що виступали представили героїчне життя та мистецьку й громадську працю кількох дисидентів, а саме: Миколи Горбаля, Василя Стуса, Юрія Шухевича, Левка Лукіяненка і Миколи Руденка.

Наш Гурток ,,Сон літньої ночі'' обрав Миколу Горбаля, щоб представити його життя і дещо з поезій.

ст. пл. Леся Потічна — впорядниця

ПРО СВЯТО ВЕСНИ У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

Цього року Свято Весни було у Расіка Фоллс, Пеннсильванія. В суботу раненько ми виїхали з Філядельфії двома автобусами, наладованими курінним вирядом і нашими наплечниками.

Як ми приїхали до парку там ще не було учасників з других станиць. Відразу після нас приїхали пластуни зі Станиці Нюарк. Ми всі почали відразу приготовляти кухню і шатра.

Ми їздили канойками по озері, мали лісовий біг і наша група загубилася, але ми якось найшли дорогу. Ішов дощ і все змокло.

Кожного вечора ми мали ватри. Всі юнаки і юначки мали цікаві точки. Члени проводу мали точку ,,дейтінг ґеймс'' яка була смішна.

Хлопці грали багато ,,ля кросс'' а дівчата сміялись у шатрах.

По дорозі додому ми задержались в ,,Мек Доналлс'' де всі кинулися на їжу. Ми дуже гарно провели ці дні Свята Весни.

СКОБ!

пл. уч. Софія Рудакевич
14-ий курінь УПЮ, Філядельфія

Юнаки на мандрівці

Учасники Свята Весни Філядельфії слухають пояснень проводу

Збірка юначок перед виїздом у Філядельфії

Вид на ,,Делавер Вотер Геп''

Юначки із Філядельфії співають при ватрі

ДОБРЕ ДІЛО ГУРТКА ,,ЛИСИЦІ''

Гурток ,,Лисиці'' із колишнього 18-го Куреня УПЮ-ок ім. Олени Пчілки в Ню Йорку, який перевів свої роки юнакування під проводом довголітньої пластової впорядниці пл. сен. Христі Певної закінчив у 1986 році свою працю та із звільненням із УПЮ перестав існувати. Ліквідуючи свою курінну касу члени гуртка зложили на Пресфонд ,,Юнака'' 200 дол. і за це їм щиро дякуємо.

На світлині, яка була зроблена ще перед трьома роками в часі одного із Свят Весни бачимо більшість із членів гуртка ,,Лисиці''.

В першому ряді від ліва до права сидять: Аня Шкамбара, Наталка Дмитренко, Мелася Савицька і Ксеня Зєлик (обидві не члени гуртка) і Христя Добрянська.

В другому ряді стоять від ліва до права: Тамара Тершаковець, Христя Червінська, Ляриса Драган, Катруся Леонард і Адя Слиж.

На світлині бракує таких членів гуртка ,,Лисиці'': Марти Подолюк, Христі Савицької і Лесі Шавез.

Подрузі пл. сен. Х. Певній і ,,Лисицям'' щире ,,Спасибіг'' за добре пластове діло! Надіємось зустріти ,,Лисиць'' в Уладі Старшого Пластунства і у виховній праці з юнацтвом.

Редакція ,,Юнака''

ЩЕ ПРО РОДИННИЙ ТАБІР ,,ХМЕЛЬНИЧЕНКІВ''

Минулого року відбувся родинний табір ,,Родинна ватра III'' у Парку Стейтовому на пляжі Вірджінія від 9 до 16 серпня 1986.

Ми приїхали в суботу. Нас привітали нові знайомі і страшна горяч. Горяч була така, що важко було щось робити а в ночі не можна було спати. Першого дня ми пішли на залив, щоб скупатися і охолодитися. У заливі ми бачили кілька вітрильників які перепливали недалеко від нас.

Наступного дня в неділю ми поїхали на пляжу, щоб скупатися і вернутися до табору перед спекою.

У понеділок усі члени табору поїхали на прогульку до стейтового парку п.н. Буш Ґарденс. У цьому парку ми оглядали павільйони національностей. Ми закінчили день в італійському павільйоні концертом італійської опери. Дощ, який нас захопив у Буш Ґарденс тягнувся до половини середи. Тому ми оглядали різні цікаві околиці а в четвер історичне місто Вілліямсбург. Наступного дня ми поїхали до морської бази в Норфолк і там оглядали музей і переїжджали попри літаки, кораблі і підводні лодки. Після того ми поїхали до акваріюм і там оглядали риби та інші морські сотворіння. Вечером ми мали прощальну ватру а у суботу поїхали додому.

СКОБ!

пл. прих. Надійка Данилів
Філядельфія

Як добре по хрусту гілки,
По шерху трав у смереччі
Вгадать: лисиця чи білка,
Чи заєць дався на втечу.

Звіринним нюхом відчути,
Що овочі ці їстовні,
Ті — повні злої отрути,
Хоча привабні назовні...

Як любо блукать лісами
І в їх далині і близі
Усе читати таксамо,
Як в добре знайомій книзі!

А сонце ляже на спочин, —
У сутінь випнути шатра,
І хай горить, палахкоче,
Хай довго палає ватра!

Хай дивний вітер повіє,
Таємні шелести в борі...
Хай казка розтулить вії
І гляне по всім таборі.

Сам Юрій під ,,скоби'' варти
Хай злине на буй-коневі,
Од власного світла й ватри
Обидва, як жар, вишневі.

Хай казка квітне і світить,
Хай брат не зна, ні сестриця,
Дорослі вони, чи діти,
Чи видиться їм, чи сниться.

Олекса Стефанович

ДАТКИ НА ПРЕС-ФОНД ,,ЮНАКА''
за час від 16.4 до 30. 5. 1987

ЗСА:

$100.00 — 18 Курінь УПС ,,Чота Крилатих (надіслав пл. сен. Михайло Юзенів; дивись ,,Замість квітів'')

$50.00 — пл. сеніори Оксана і Василь Леви, Самміт, Н. Дж. (дивись ,,Замість квітів'')

$305.00 — датки на пластові видання від Родини і Друзів св. п. Романа Цьолка (дивись ,,Замість квітів на могилу'')

Канада:

$25.00 — пл. сеніори Надя і Антін Івахнюки (дивись ,,Замість квітів'')

$26.00 — п. Ліда Гуцуляк (дивись ,,дарункові передплати'')

$26.00 — пл. сен. Дмитро Штундер (дивись ,,дарункові передплати'')

$4.00 — ст. пластуни Андрій і Мотря Мончаки

$536.00 Разом — в тому $455.00 ам. і $81.00 канадських.

Замість квітів на свіжу могилу
св. п.
пл. сен. ОЛЬГИ КАЧМАРСЬКОЇ

складаємо **50.00** дол. з висловами глибокого співчуття Родині.

Пл. сен. Оксана і пл. сен. Василь Лев

В пам'ять незабутнього Друга
св. п.
ВОЛОДАРЯ ЮРІЯ СТЕФАНИШИНА

складаємо на прес-фонд ,,Юнака'' **$100.00**

18-ий Курінь УПС ,,Чота Крилатих''
Ню Йорк

Замість квітів на могилу
св. п.
ОЛЕКСАНДРА РУЖИЦЬКОГО

(народився 29.6.1900 в Язлівці, повіт Бучач, помер 18.4.1987 у Торонті) незабутнього брата і шурина склали **$25.00** на Прес-фонд ,,Юнака''

Надя і Антін Івахнюки

Замість квітів на могилу
св. п.
РОМАНА ЦЬОЛКА

поручника І Дивізії Української Національної Армії, який відійшов у вічність 3 квітня 1987 року в Боффало на 65 році життя, в пам'ять Найдорожчого Чоловіка і Батька складаємо на фонд пластових журналів суму **$100.00**

дружина — пл. сен. Люба Цьолко,
діти: **пл. сен. Адріян і Христя Цьолки,**
ст. пл. Орест і Пола Цьолки та
ст. пл. Ліда і ст. пл. Марко Пілецькі

Усім жертводавцям від Дирекції Пл. В-ва та Редакції ,,Юнака'' сердечна подяка і пошана за зрозуміння потреб пластової преси й ваги її для дітей і молоді.

Редакція ,,Юнака'', співробітники й Дирекція Пл. В-ва долучуються до висловів співчуття Родинам, 18-му Куреневі, яким невмолима смерть забрала найдорожчого Чоловіка, Батька, Брата, Шурина, приятеля та члена. Молимо Всевишнього, щоб оселив їх в оселі праведників!

Дарункові передплати ,,Юнака''
для юнацтва в Бразілії

Пл. сен. Дмитро Штундер з Торонта склав **$26.00** на передплату для незаможнього юнака/-ки в Бразілії. **Пані Ліда Гуцуляк** — жертвенний член Пластприяту Пластової Станиці Торонто — склала **$26.00** на передплату ,,Юнака'' для любителя/-ки друкованого слова з Бразілії.

Замість квітів на могилу
св. п.
РОМАНА ЦЬОЛКА

поручника І Дивізії УНА та приятеля-громадянина складаємо в пошану Його пам'яти датки на пластові видання: **$25.00** пл. сен. Оксана Бережницька, пл. сен. Богдан і Марія Пашковські, пл. сен. Ярослав Пришляк; **$20.00** пл. сен. Тамара Денисенко і Ева Козенко, д-р Вадим і пл. сен. Володимира Прокопці, пл. сен. Евген і Марія Турянські, п. Неоніля Сайкевич, ст. пл. Діяна і Ричард Хутко, п. Люба Ярмак; **$5.00** п. Олена Коритник і Галина Стасюк.

Замість квітів на могилу
св. п.
МАР'ЯННИ ПАЛІЄНКО

Доні Ганни і Василя Палієнків з Торонта члени колишнього Куреня УСП-ок ,,Вогні'' у Торонті та приятелі Родини склали датки на Прес-фонд ,,Юнака'': по **$50.00** Р. і А. Ганьківські, Л. і Б. Пендзеї, по **$40.00** Т. і Н. Чорні, А і О. Хараки, по **$25.00** Д. і С. Голики, С. Мартюки, Я. Мисаковець, О. Тарапацькі, по **$20.00** І. і І. Березовські, Х. і В. Болюбаші, Г. і А. Бугелі, М. і Е. Ващуки, Б. і І. Велигорські, М. і В. Мазяри, О. і І. Франіви, О. Хичій, і **$10.00** С. Гонтарі, — разом **$470.00**

Датки зібрала колишн. пл. сен. **Марія Мазяр**

Замість квітів на могилу
св.п.
МАРІЇ КАРПЕВИЧ

склав **$25.00** пл. сен. Іриней Прокопович з Лос Анджелес, Каліфорнія.

Редакція і Адміністрація Пл. Видавництва лучиться з висловами співчуття Родинам Покійних.

Жертводавцям дякуємо сердечно за пам'ять про ,,Юнака''.

Користі з реформи податкової системи 1987

Нижчі Ставки, Справедливіша Система

Дзвоніть за Інформаціями

1·800·267·6638*

Інформуйте про податкову реформу і себе.

Дзвоніть за Брошурами

1·800·267·6620*

Дістаньте подробиці про податкову реформу.

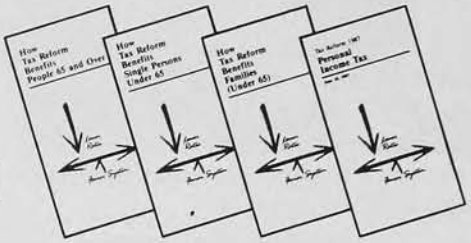

Телекомунікаційним приладом для глухих 1-800-267-6650*

*8:00 ранку до 8 ввечір кожного дня в тижні, крім свят

Department of Finance Canada | Ministère des Finances Canada

Canada

Розв'язка загадки із „Юнака" ч. 5 за травень 1987 року

Хрестиківка дерев

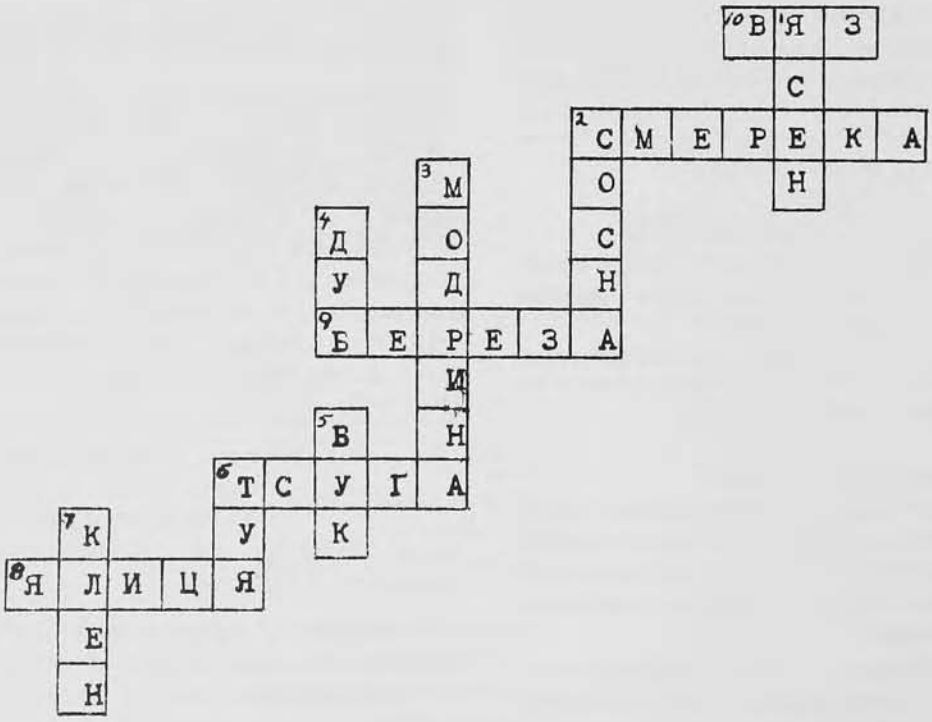

Хто з Вас подорожує

● літаком ● кораблем ● поїздом ● автобусом
у Канаді чи поза Канадою
повинен купити подорожний квиток та одержати
безплатно потрібні інформації і поради
в українському подорожному бюрі
МАРКІЯНА КОГУТА
і
ІГОРЯ КУРИЛІВА

Bloor Travel Agency

1190 Bloor St. West — Toronto M6H 1N2, Ont.
Telephone: 535-2135 & 535-2136

ЗДОРОВИЙ і СМАЧНИЙ ХЛІБ
та всякі інші печива
випікає
УКРАЇНСЬКА ПЕКАРНЯ
власниками якої є
Ірина і Роман Вжесневські

THE FUTURE BAKERY

735 Queen St. West, Toronto, Ontario
Tel.: EM 8-4235

Праця і ощадність забезпечать
Вашу майбутність!
Пластуни і Пластунки,
учні свято-миколаївських шкіл,
складайте свої ощадності у

СВЯТО—МИКОЛАЇВСЬКІЙ КРЕДИТОВІЙ СПІЛЦІ

Спілка приміщується в будинку
Вашої школи і є відкрита від
год. 10 до 1 по полудні.
4 Bellwoods Ave,. Tel.: 336-4529
Toronto, Ont. M6J 2P4

ОЩАДНІСТЬ

це прикмета кожного доброго пластуна
та кожної доброї пластунки.

ПЛАСТУНИ і ПЛАСТУНКИ

Складайте Ваші ощадності
у найбільшій і найстарішій кредитівці
у Торонті

Українська Кредитова Спілка

Централя	295 College St. Toronto, Ont. M5T 1S2 Tel.: **922-1402 & 922-2797**
Відділ	3635 Cawthra Road (біля Української Католицької Церкви) Tel.: **272-0468**
Відділ	2397 Bloor Street West, Toronto, Ontario Tel.: **762-6961**
Відділ	225 The East Mall, Unite 16, Etobicoke, Ontario Tel.: **233-1254**

Корисні умови для вкладів і позичок. Наше завдання
помагати членам в економічних справах порадами і
фінансово.
Наша справа — служити членам!

ОДИНОКА В ТОРОНТІ УКРАЇНСЬКА

COMMUNITY TRUST CO. LTD

2271 Bloor Street West
Toronto, Ontario M6S 1P1
Phone: (416) 763-7333

Приймає вклади і ощадности. —
Платить найвищі відсотки. —
Уділює особисті і моргеджові позики. —
Приймає і реєструє пенсійні пляни і на
нові доми (RRC). — Полагоджує всі
банкові операції. — Завідує спадками і
довіреннями (траст).

IRVINGTON NJ
07111
U.S.A.

Non Profit Org.
U.S. Postage
PAID
Rochester, N.Y.
Permit No. 466

Ціна $2.00

"... виховання — це надавання думкам і почуванням якогось напрямку", — каже Олександер Тисовський-Дрот. Пластова преса саме й сприяє виконанню цього завдання.

Читайте ж і СВОЄЧАСНО передплачуйте свої журнали!

ГОТУЙСЬ — журнал новачок і новаків та дітей до 12 року життя;

ЮНАК — для пластового юнацтва й загалу української молоді;

ПЛАСТОВИЙ ШЛЯХ — журнал дорослого членства Пласту, Пластприяту і загалу батьків, які цінавляться вихованням і громадськими справами.

УКРАЇНСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА

"САМОПОМІЧ"

І ОРГАНІЗАЦІЯ УКРАЇНЦІВ АМЕРИКИ "САМОПОМІЧ"

— ВІДДІЛ у ПАССЕЙКУ —

запрошують Українське Громадянство вступати в члени.

Години урядування:

Понеділок	6:00 — 9:00 вечір
Вівторок	6:00 — 9:00 вечір
Середа	9:00 — 1:00 ппол.
Четвер	6:00 — 9:00 вечір
П'ятниця	6:00 — 9:00 вечір
Субота	9:00 — 1:00 ппол.

Щадіть, позичайте та полагоджуйте всі свої фонансові потреби в своїй рідній Українській Фінансовій Установі.

Кредитова Кооперативна платить вищі відсотки від звичайних ощадностей якого-небудь банку чи шадниці.

А також даємо на дуже догідних умовинах всякого роду позички.

ЗАЙДІТЬ ДО НАС ЧИ ПОТЕЛЕФОНУЙТЕ:

229 Hope Ave. Passaic, N. J. 07055. Tel. 201-473-5965

CHOLKAN

Купно і продаж реальностей
Оцінка (валюація) реальностей
Аранжування, купно і продаж мортгеджів
Загальна асекурація

R. CHOLKAN & CO. LIMITED

REALTOR — INSURANCE BROKER

527 Bloor St. W. Toronto — Tel.: 532-4404
2336 Bloor St. W. Toronto — Tel.: 763-5555
5302 Dundas St. West — Tel.: 236-2666

INSURANCE:
5302 Dundas St. West, Toronto — Tel.: 763-5666

Пластун є ощадний...
(4-та точка пластового Закону)
... добре також коли щадить в українській установі нагоду до того дає: Кредитівка "Самопоміч"
558 Summit Ave., Jersey City, N.J. 07303